

restinguet, et te ultro accusabit, et dabis
 25 ultro supplicium. *PH.* ō indignum facinu'! nunc ego 70
 et illam scelestam esse et me miserum sentio:
 et taedet et amore ardeo, et prudens sciens,
 vivos vidensque pereo, nec quid agam scio.
PA. quid agas? nisi ut te redimas captum quam queas
 30 minimo; si nequeas paullulo, at quanti queas; 75
 et ne te adflictes. *PH.* itane suades? *PA.* si sapis,
 neque praeter quam quas ipse amor molestias
 habet addas, et illas quas habet recte feras.
 sed ecce(m) ipsa egreditur, nostri fundi calamitas;
 35 nam quod nos capere oportet haec intercipit. 80

ii THAIS PHAEDRIA PARMENO

TH. Miseram me, vereor nē illud graviu' Phaedria
 tulerit neve aliorsum atque ego feci acceperit,
 quod heri intro missu' non est. *PH.* totus, Parmeno,
 tremo horreoque, postquam aspexi hanc. *PA.* bono ani-
 mo es:
 5 accede ad ignem hunc, iam calesces plus satis. 85
TH. quis hīc loquitur? ehēm tun hic eras, mi Phaedria?
 quid hīc stabas? quor non recta intro ibas? *PA.* ceterum
 de exclusionē verbum nullum? *TH.* quid taces?
PH. sane quia vero haec mihi patent semper fores
 10 aut quia sum apud te primu'. *TH.* missa istaec face. 90
PH. quid "missa"? o Thais, Thais, utinam esset mihi
 pars aequa amori' tecum ac pariter fieret,
 ut aut hoc tibi doleret itidem ut mihi dolet
 aut ego istuc abs te factum nihili penderem!
 15 *TH.* ne crucia te obsecro, anime mi, (mi) Phaedria. 95